

Glistrup (FP):

Vedrørende pensionisternes skatteforhold mente skatteministeren ikke, at der var grund til at jamre så meget, for han tog nemlig sit udgangspunkt i, at hvis en pensionist i 1981 i kroner tjener det samme som i de foregående år, så kommer der såmænd ikke nogen særlig skærpelse. Men skatteministeren har måske hørt, at vi har en minister her i landet, der har forhøjet momssatsen, der har fordyret varmeregningerne for de pågældende og i øvrigt forpestet deres tilværelse på mange måder, så en krone i 1981 ikke bliver det værd, den var tidligere. Derfor var det aldeles urealistisk, når ministeren på den måde kunne sige, at der ikke var nogen særlig skattekærpelse for pensionisterne.

Det var også forkert, når ministeren hævdede, at jeg havde overdrevet den ekstra beskatning, pensionisterne kommer ud for. Det, jeg har gjort, er bare, at jeg har anvendt de tal, som ministeren selv har givet udvalget i svarene på spørgsmål 27 og 28. Derfor er der ikke nogen overdrivelse i det. Ja, så sent som i sin tale her i dag bekræftede ministeren det jo, nemlig da han skulle afvise de ændringsforslag, socialistisk folkeparti og fremskridtspartiet står bag ved, om at lempe skatten for pensionisterne, eller i hvert tilfælde tage luven af den værste skærpelse. Ministeren fortalte, at disse ændringsforslag, det er nr. 5 og 7 i betænkningen, kunne man skam ikke stemme for, for de ville give et gevaldigt provenutab, og det er efter ministerens opfattelse noget aldeles afgørende, for man kan ikke stemme for ændringsforslag, når de giver provenutab. Jo, hr. minister, provenutab er netop den afgørende forudsætning for, at vi kan få et fornuftigt skattesystem. Man kan kun stemme for forslag, der indebærer et provenutab. Der er i allerhøjeste grad behov for slankekur i dette land, og den, der mest af alt trænger til slankekur, er indkomstskatten. Derfor skal vi have noget med gevaldigt provenutab i, hvis vi skal have en fornuftig indkomstskat.

Ministeren går altså den anden vej og siger blot: ja men hvor lidt er det? Nu regner han ikke med, at folk tjener det samme år for år. Nu mener han, at de har nogle stigninger, og han siger: det er jo kun fra 0,4 til 0,9 procentpoint forøgelse, og det kan ikke være alverden. Jeg tror nok, at ministeren af

og til drikker kaffe med en dame, som forøger skatten på anden måde, nemlig ved at indføre det hæslige socialindkomstbegreb, og så bliver det til noget større satser.

Men det er heller ikke hele pointen i det, for det dér med, at man tager 0,4 eller 0,6 eller 0,8 procentpoint, hvad nu ministeren talte om, kommer oven i, at man hvert år tidligere næsten også har taget det. Fra 1903 til 1973 var der så at sige hvert evig eneste år tilsvarende stigninger. Så fik vi den stærke fremskridtsvår, hvor vi fra 1973 til 1978 kunne holde os fri af stigningerne. Men så kommer SV-katastrofen og nu den nuværende katastrofe, og dermed er vi altså ude for, at man lægger ovenpå hele tiden, når man skærper det år for år med disse 0,5 eller 0,7 procentpoint. Derfor er det rædsomt, og derfor er der grund til at råbe vagt i gevær.

Man kan altid finde nogle taknemlige mennesker, der kan indgå et skatteforlig som det, man fik indgået her i fredags. Kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne har i og for sig så evig ret i, hvad de sagde. Kristeligt folkeparti sagde, at man på forhånd opgav at argumentere mod fremskridtspartiets kritik, og centrum-demokraterne sagde, at man ikke havde fantasi nogen steder til at forestille sig, hvad der lå i forliget om de utilsigtede virkninger på formueskatten. Nej, vi havde bestemt ikke fået fantasi til at forestille os, at deri lå, at man i december måned glemte at forhøje skatteloftet. Men der skete altså det, at hr. Bernhard Baunsgaard i sin begejstring for tallet 75, som han er så glad for i disse dage, at det radikale venstre sagde: det var da rigtignok en god ting, at vi nu fik et skatteloft på 75 pct., men, som hr. Bernhard Baunsgaard så måtte tilføje meget hurtigt: så skal man dertil lægge de 4 pct. fra kirkeskat, fra socialpensionsfond, fra dagpengebeløb og så et beløb, fordi formueskatten ikke får det nedslag, den fik tidligere, men kun maksimalt 60 pct. Så skal vi sige, at det er blevet til et 80 pct.s skatteloft. Og de 20 pct., man så har tilbage, har man jo ikke lov til at beholde ubeskåret af skattevæsenet. Der kommer moms og andre ting ind, sådan at vi i virkeligheden er oppe på en beskatning på 83, 85, 87 pct., hvor man nu ligger.

Det, siger hr. Bernhard Baunsgaard, er man glad for og tilfreds med i det radikale venstre, for det er fordelingspolitik. Nu her i krisen må de, der tjener gode penge, finde